

рали отъ насилствена смъртъ. Въ началото на миналия вѣкъ брилянта се намиралъ въ единъ италиански манастиръ, отъ дето го взели плячка френски войници. Отъ тѣхъ го купилъ за нищожна цена генералъ Лазалъ, който следъ нѣколко дни падналъ убитъ въ бой. Изминали нѣколко години. Скъпоценния брилянть намѣрили въ Испания у единъ младъ дипломатъ на име Хозе Руицъ. Въ едно пжтешествие тоя младъ господинъ билъ убитъ и ограбенъ отъ пияни матроси. Но скоро и тѣ си изпатили: властѣта ги заловила и засрѣляла. Спасилъ се само единъ, който избѣгалъ на корабъ въ Индия. По пжтя обаче на кораба избухналъ бунтъ, въ който се намѣсилъ и избѣгалия. Капитана усмирилъ бунта и заповѣдалъ да обесятъ всички бунтовници. Той забелязалъ на ржката на единъ отъ обесенитѣ скъпоценния пръстенъ и го взелъ за себе си. Обаче и той го притежавалъ за малко време. Когато кораба се спрѣлъ въ пристанището Веракрукъ, капитана влѣзълъ въ една кръчма да гуляе, скаралъ се съ другаритѣ си и билъ убитъ. Трупътъ му намѣрили хвърленъ въ единъ трапъ, но пръстена билъ изчезналъ. По-късно пръстена се намѣрилъ у единъ американецъ на име Стюартъ, който умрѣлъ презъ време на една катастрофа.

Презъ есенъта 1909 година затъна близо до водитѣ на Сингапуръ голѣмия параходъ „Сейнъ“. Между другитѣ пжтници тамъ билъ и богатия испанецъ Хабибъ, последния притежателъ на брилянтовия пръстенъ. Той намѣрилъ смъртъта си въ морската бездна, а заедно съ него изчезналъ и страшния пръстенъ.